

РЕШЕНИЕ

№ 431

гр. Перник, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Гражданско дело № 20211700100362 по описа за 2021 година

Предявени са искове от Р. Н. А. срещу Община Перник за заплащане: 1) на осн. 49 ЗЗД сумата 30 000 лв. – обезщетение за понесени неимуществени вреди –болки и страдания, от многофрагментарно счупване на лява бедрена кост в резултат от претърпяна злополука на 24.07.2020г. в село ***, община *** вследствие на стъпване в неравност на пътя /дупка/ в участък от ул. ***, ведно със законната лихва върху главницата, считано от увреждането – 24.07.2020г. до окончателното ѝ изплащане; 2) на осн. чл. 49 ЗЗД сумата 1550 лв. - имуществени вреди за направени разходи за закупуването на остеосинтезни средства с оглед необходимо извършената оперативна интервенция във връзка с последиците от увреждането и лечението, ведно със законната лихва, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът оспорва изцяло исковете по основание и размер. Оспорва мястото и механизма на настъпване на инцидента, причините и обстоятелствата за настъпване на събитието, които да кореспондират с посочения от ищеца механизъм. Релевира възражение, че вредоносният резултат бил съпричинен от пострадалия, защото инцидентът е настъпил в тъмната част на денонощието, като ищецът е следвало да прояви предпазливост и да предотврати настъпването на вредоносните последици, поради което е налице основание за намаляване на обезщетението на осн. [чл. 51, ал. 2 от ЗЗД](#). Оспорва размера на претендираното от ищеца обезщетение за неимуществени вреди като счита същия за прекомерно завишен с оглед принципа на справедливост по [чл. 52 ЗЗД](#).

Пернишкият окръжен съд, след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

Показанията на св.-очевидец С.М. установяват, че на 24.07.2020г., придвижвайки се пеш в участък от ул. *** в село ***, общ. *** ищецът вследствие на стъпване в неравност на пътя /дупка/ паднал на земята. Механизмът на злополуката и настъпилите увреждания се потвърждават и от представената мед. документация /Епикриза по ИЗ №***, изд. от ТО на МБАЛ „***“ – ***, Фактура №*** за канюлиран спонгиозен самонарязващ винт и Фактура №*** за DHS 95 с комплект винтове от 6 до 16 отвора/ и съдебно – медицинската експертиза (СМЕ). В СМЕ е обоснован извод, че при процесния инцидент на 24.07.2020г., ищецът пада на улицата и получава травма в областта на ляво бедро и лява колянна става. Приет по спешност в МБАЛ „***“ — ***, ТО, където след извършване на необходимите прегледи, образни изследвания и консултации с анестезиолог и кардиолог, е установено счупване на лява бедрена кост в долния ѝ край. Проведено е оперативно лечение, изразяващо се в открито наместване на счупването и фиксиране на фрагментите с плака и винтове. Вследствие на инцидента ищецът е получил счупване на лявата бедрена кост в долния ѝ край. При прегледа на ищеца след инцидента, СМЕ констатира, че ходи с помощни средства- патерици. Наличие на изкривяване навътре на ляв долен крайник в колянната става /варусна деформация/. Скъсяване на ляв долен крайник с 4см., компенсирано с ортопедична обувка. Наличие на оперативен белег по външната страна на ляво бедро и колянна става с надлъжен ход и дължина 28 см. на нивото на кожата. При нормално протичане на лечебния процес, без усложнения възстановителния процес при такъв вид увреждания е около 6-8- месеца. Ограничен обем движение на лява колянна става от 70 градуса, при норма 130 градуса. Изкривяването и скъсяване на ляв долен крайник и ограничен обем движение в лява колянна става, ще останат за постоянно.

Според така установените факти следва, че са налице всички елементи от състава на чл. 49 ЗЗД - установено е непозволено увреждане, изразяващо се в увреждане на здравето /травматично увреждане/ на ищеца, което е настъпило вследствие на стъпване в неравност на пътя /дупка/ в участък от ул. *** в село ***, общ. *** и последвалото падане на земята, която улица е собственост на община Перник /[§ 7, ал. 1, т. 4 от ПЗР на ЗМСМА](#), вр. [чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗОС](#)/. С оглед на което и на осн. чл. 49 ЗЗД отговорността възниква за община Перник, тъй като в качеството ѝ на собственик общината е длъжна да полага системни грижи за осигуряване на целогодишна нормална експлоатация и изправно състояние на процесната улица в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин /чл. 11 ЗОС/ в това число и поддържане, а в случай на необходимост от ремонт – да бъде ремонтирана и обезопасена от нея /чл. 16 ЗОС/. Понятието изправно състояние означава, че улицата следва да се поддържа годна за обикновеното си предназначение, а именно - безопасното движение на пешеходци. Това свое задължение Общ. Перник следва да изпълнява чрез съответните служители или работници или чрез лице, на което изрично е възложено поддържането на улицата.

За осъществяване на отговорността по чл. 49 ЗЗД е достатъчно да се установи, че увреждането е извършено поради бездействие на служител на община Перник и без да е установено кое точно е това лице, тъй като общината е отговорна за вредите, които са

причинени от нейни служители, и тогава, когато не е установено от кои служители конкретно са причинени същите вреди. Същевременно при възложената му док. тежест ответникът не е установил, че на процесната дата улицата в процесния участък е била в добро състояние, поради което не е изпълнил правното задължение да поддържа състоянието ѝ с цел осигуряване на безопасното придвижване по нея. Неоснователни са възраженията на ответника за това, че липсват доказателства, че телесното увреждане е настъпило по описания в исковата молба начин. Напротив - видно от представената медицинска документация и от СМЕ са установени данни, че ищецът е получил счупвания на лява бедрена кост в долния ѝ край, както съобщава ищецът при прегледа, което подкрепя твърденията му, като произшествието е описано безпротиворечиво и от свидетелите М. и Н.. Ответникът не е установил възможен друг източник на установеното от първоначалния медицински преглед, свидетелите и СМЕ увреждане, поради което следва, че това увреждане е от спъване стъпване в неравност на пътя на участъка от улицата и последвалото политане и падане на земята. Ищецът е доказал механизма на увреждане, с което е провел главно и пълно доказване, като той не е длъжен да изключи всякакви други възможни начини да получи подобно увреждане, защото не може да му се вмени в задължение да доказва отрицателни факти.

Съдът определя обезщетението за неимуществени вреди съобразно принципа за справедливост по чл. 52 ЗЗД като взе предвид конкретните обстоятелства, които носят обективни характеристики. По делото се установява, че констатираното увреждане е причинило на ищеца болки и страдания. Не са необходими специални знания, за да се приеме, че по естеството си инцидентът е предизвикал стрес и негативни душевни изживявания у ищеца, което е потвърдено и от показанията на св. Н.. Видът и характерът на уврежданията /счупване на лява бедрена кост в долния ѝ край/, продължителността и интензитета на търпените болки и страдания /около 6-8- месеца при нормално протичане на лечебния процес, без усложнения/, както и остатъчните увреждания и функционален дефицит /ограничен обем движение на лява колянна става от 70 градуса, при норма 130 градуса/. Остатъчни явления – изкривяване и скъсяване на ляв долен крайник и ограничен обем движение в лява колянна става, които ще останат за постоянно. Възрастта ищеца към момента на увреждането - 57 години, която предопределя по-уязвимия му физически статус и по-трудното възстановяване от увредата и с оглед на общественно-икономическите условия към момента на увреждането. Ограниченията, които е следвало да изтърпи ищецът след инцидента, което от своя страна е довело до непълноценност в битовия и социален живот на ищеца. Също и създаденият от съдебната практика ориентир за справедливо определени суми за подобен вид увреждания в близък период, които съдебни актове са сравнителен ориентир, каквито са фактите по настоящото дело. При съвкупната преценка на тяхната тежест, характер и обхват, както и интензитета на негативно въздействие в живота на ищеца, обсъдени по-горе, съдът приема, че справедливият по чл. 52 ЗЗД и критериите по ППВС № 4/23.12.1968 г. паричен еквивалент на претърпените от ищеца неимуществени вреди е сумата 30 000 лв. Тази сума конкретно ще репарира в пълен обем неимуществените вреди - болките, страданията и битовите неудобства, претърпени от ищеца за времето

досега, съставлява точно измерение на гражданската отговорност на ответника, а в общ план е в съответствие с обществените условия, морал и икономическото положение в страната,

На осн. чл. 84, ал. 3, вр. чл. 86 ЗЗД като обезщетение за забава в изплащане на сумата за неимуществени вреди се дължи и компенсаторна законна лихва от момента на увреждането – 24.07.2020г. до окончателното изплащане, така както изрично е поискано от ищеца.

От представените документи- епикриза, фактури и касови бележки се установява заплащането от ищеца разходи за закупуването на остеосинтезни средства с оглед необходимо извършената оперативна интервенция във връзка с последиците от увреждането и лечението общо в размер на 1550 лева, които са били необходими и използвани за лечението на получените от процесната злополука травматични увреждания. Въпросните документи са издадени след злополуката и съдържат информация за вида и размера на разноските за лечението на ищеца, поради което следва извод, че са свързани с настъпилите вследствие на злополуката увреждания, включително това се установява и от СМЕ. Предвид изложеното искът за имуществени вреди е доказан за пълния предявен размер от общо 1550 лева, след като разноските са пряка и непосредствена последица на противоправното деяние на делинквента. Върху сумата се дължи и законна лихва, считано от предявяването на иска до окончателното изплащане, така както изрично е поискано от ищеца.

От събраните гласни и писмени доказателства, както и от СМЕ не може да се направи извод, че увреждането на ищеца е обусловено и е в причинна връзка с поведението на последния, т.е. че е съпричинил вредите, поради което възражението на ответника в обратен смисъл е неоснователно. Не е доказано по делото от ответника, че улицата в процесния участък е била с означение за извършван ремонт или забрана за ползване, което да позволи на ищеца да възприеме и избегне опасността. Не е доказано по делото от ответника, че настъпилите увреждания е нямало да настъпят или щяха да бъдат по- малки, ако ищецът е избрал алтернативен маршрут или до каква степен е могло безпрепятствено да премине, за да се приеме съпричиняване. Приемането на обратното би довело до неоснователно накърняване на правната сфера на увреденото лице и до автоматичен принос на всички пешеходци ползващи улицата, която има неравна и повдигната решетка на отводнителна шахта на площада и не е обезопасена, която хипотеза е извън законово регламентираниите. Напротив, ако община Перник е била изпълнила задълженията си за поддръжка и обезопасяване на улицата, ищецът е щял да премине безпрепятствено по нея и е нямало да се стигне до увреждането му, поради което не съществува основание размерът на дължимото обезщетение да бъде намалено.

По разноските

Ищецът доказва разноски общо 100 лв. - възнаграждение за вещи лица (съгласно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК, като същият е освободен от внасянето на такси на осн. чл. 83, ал. 2 ГПК, а в представения договор за правна защита е посочено, че е оказана безплатно адв. помощ – чл. 38, ал. 1 ЗА), които му се дължат от ответника изцяло.

При направено искане, на осн. чл. 38, ал. 2 ЗА адвокатът на ищеца има право на възнаграждение, което съдът определя на 1476,50 лв., съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г., което му се дължи от ответника изцяло.

С оглед изхода на спора, на ответника не се дължат разноски.

Ответникът на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК следва да заплати дължимите държавни такси в размер на 1262 лв. (4% върху уважения размер на исковете).

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Перник, ЕИК 000386751, гр. Перник, пл. Св. Иван Рилски № 1А, да заплати на Р. Н. А., ЕГН ***** от ***, на осн. чл. 49 ЗЗД сумата 30 000 лв. – обезщетение за понесени неимуществени вреди – болки и страдания, от многофрагментарно счупване на лява бедрена кост в резултат от претърпяна злополука на 24.07.2020г. в село ***, община *** вследствие на стъпване в неравност на пътя /дупка/ в участък от ул. ***, ведно със законната лихва върху главницата, считано от увреждането – 24.07.2020г. до окончателното ѝ изплащане; на осн. чл. 49 ЗЗД сумата 1550 лв. - имуществени вреди за направени разходи за закупуването на остеосинтезни средства с оглед необходимо извършената оперативна интервенция във връзка с последиците от увреждането и лечението, ведно със законната лихва, считано от предявяването на иска – 14.06.2021 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Община Перник, ЕИК 000386751, гр. Перник, пл. Св. Иван Рилски № 1А, да заплати на Р. Н. А., ЕГН ***** от ***, сумата 100 лв. – разноски по делото.

ОСЪЖДА Община Перник ЕИК 000386751, гр. Перник, пл. Св. Иван Рилски 1А, да заплати на адв. С.Д. от АК – ***, сл. адрес: ***, сумата 1476,50 лева – адв. възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ищеца.

ОСЪЖДА Община Перник, ЕИК 000386751, гр. Перник, пл. Св. Иван Рилски № 1А, да заплати на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на Окръжен съд – Перник сумата 1262 лв. – държавна такса върху уважената част на исковете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в 2-седмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____